

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra . 60 fillér

3 óra . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levelezés és egyéb küldemény czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Megtámadott család. — Becsapott szerkesztő.

Nyomorgó nyugdíjasok.

Kolozsvár, november 11.

Roppant furcsa dolog történt a múlt héten.

Egy küldöttség járt a belügyminiszternél, csupa megtörött, öreg, munkaképtelen ember és mondták körülbelül a következőket:

„Kegyelmes uram! Amit ma a magyar színészet missziójáról mesélnek neked, már tényleg csak mese a múltból, mi, akik itt állunk előtted és azok, kiknek megbizásából állunk itten, mi akkor, mikor az osztrák láb ott állott a nyakunkon, az osztrák pribék minden lépésre, minden szóra csörgette a rabláncot, az osztrák hóhér pedig egyre másra gyártotta a vértanukat ennek az országnak, mi akkor is hirdettük, később is a magyar szót szeretett hazánknak ezt az édes zengzetes nyelvét, mi — öndicséret nélkül mondván — tényleg napszamosai voltunk a nemzeti ügynek, tehát missziót teljesítettünk.

Nem kívántunk sem tőled kegyelmes uram, sem elődeidtól soha semmit a magunk részére, ha koldultak nálad, vagy valamelyik istenben boldogult elődödnél, ezt a színészet egyeteme érdekében tették. — Közben aztán valamelyik szerencsétlen szaktársnak az ideálja támadt, hogy megcsinálja a színészek nyugdíj-egyesületét.

Azóta fizetünk és fizetünk, az egyik többet, a másik kevesebbet, de mindannyian abban a reményességben, hogy öreg napjainkra gondoskodunk magunkról. De nem így volt. A legnagyobb nyugdíj, a mit közülünk valaha valaki elérhet 1800 korona, igen ám, de ebből eddig csaknem a felét vonták le és most azzal

ijesztgetnek, hogy a másik felének is elcsipik hatod részét, tehát az, a ki a legnagyobb nyugdíjra tarthat számot és ezért fizetett éveken át, majd csak 360 forintot kap ami 30 frt egy óra, egy forint egy napra. Mindegy, még 30 forintból is meglehet élni úgy a hogy (csak próbálnád meg kegyelmes uram!), de a legtöbbünk csak a felét kapja annak, úgy ám! S most arra kérünk, segíts rajtunk, mert neked nem, de nekünk baj, ha nem teszed.“

És a belügyminiszter azt mondotta: „Nem avatkozom bele a színészegyesület autonóm jogaiba.“ Helyes! Ez aztán a jogismeret, törvény-tisztelet és igazság-szeretet! Nem is várható más attól, aki a becsületes kormányzás ezen szentháromságát vallotta hitelvének. — De miért nem néz utána, hogy miért vonnak le majd a nyugdíjasoknak 60 százalékot?

Miért nem vizsgálja meg, hogyan sáfárkodnak a színészek pénzével. Hogy nem lopnak? Nagyszerű, végre is nem muszáj minden egyesületnél lopni! De hát ha tékoznak? Hátha olyan dolgokra költenek, melyekre költeni nem kell!

Ott van például az iroda. Elég lenne egy óriási pénzintézetnek kerülni egy vagyonba, annyiba, hogy a felesleg megtakarításából kitelnék a nyugdíjasok pénze. Minek oda könyvelő, irnok, ügynök, titkár, ellenőr, pénztárnok, irodaigazgató. Két ember a nyugdíjintézet dolga teljesen elvégezhetné: a pénztáros aki a maga dolgait amugy is könyveli s a titkár, aki amugy is minden egyéb dolgot elvégez, de végezhetne többet. Aból a sok fővárosi színész-

ből és színészbarátból pedig kikerül a „soros“ ellenjegyző és ellenőrző. A nyugdíjegyesület az első, a színészegyesületre pedig semmi szükség, ez csak sallang, czifraság. De azután, még ha van is, akkor sincsen szükség annyi emberre, mint a menynyi ott van.

Ime egy másik tétel: a nyugdíjegyesület házgondnokának fizetnek 400 forintot és adnak természetbeni lakást, tehát 600 forintot fizetnek neki a nyugdíjasok pénzéből. Olyan óriási irodaszemélyzet mellett még külön gondnokot is tartanak.

Hát kérem kegyelmes ur, így fest az az autonómia: Es ez csak izeltető, mert vannak még dolgok ég alatt és föld felett, miket emberi elme még nem ért.

„Bátran előre!“

Kolozsvár, nov. 11.

Ez volt a jelszava Koch Károly mészárosnak. Bátran előre, mondotta, ha legényeit a mészárszéken taglóval a kezükben arra kellett serkenteni, hogy az áldozatul kiszemelt tehenet vagy ökröt levágják.

Csinos, daliás alak volt a mészáros és ennek tudatában, nagyon is elbizakodott. Szerelmi kalandjairól — legtöbbszörre költöttek voltak — volt mit hallani egy emke-téri vendéglő törzsvendégeitől álló asztaltársaságnak, melynek ő is tagja. Napnap után beszámolt hódításairól a nők között és jaj volt annak, a ki tamáskodott benne. Azt rögtön a mészárszékre vitte volna, akár az ökreit. Hódítása terén sem tagadta jelszavát, a mely ezuttal nagy bajt is okozott neki.

Történt ugyanis, hogy Koch pénteken este a W.-uti kávéházban szép urinőt pillantott meg, a kiről úgy tetszett neki, hogy az feltűnően nézi. A nő, egy idősebb ur társaságában volt, a kihez nem sokára fiatal, hatalmas termetű, németül beszélő uri ember csatlakozott.

Koch a fent említett képzelődése folytán vérszemet kapva, elhatározta, hogy a nőnek, a ki kissé betegesnek látszott, tudtára adja szerelmét.

Ahhoz a minden napi eszköz-höz fordult, a mit már a leg-egyszerűbb aszfalt betyár is ismer. Lapott hozatott és ennek czimét mutogatta, persze akkor, amikor a nő oda nézett és úgy, hogy az urak meg ne lássák.

Vasárnap a lap kiadóhivatalába sietett és közzé tett egy kis hirdetést, melybe randevut kér az asszonytól s felajánlja barátságát e jelige alatt: „Bátran előre.“

Mekkora öröme volt, midőn a rákövetkező szerdai napon „Bátran előre“-nek válasz érkezett, hogy szerdán este a sétaterén jelenjen meg.

Koch elegánsan felöltözve elment a randevu helyére, noha kissé feltűnt neki, hogy este 7 órakor miért adnak találkát ilyen félreeső helyen. De azért elment, mert jelszava volt: „Bátran előre.“

Hét órakor ott volt a helyszínen, fehér virággal a felöltője gomblyukában, mert az volt mint ismertető jel kikötve.

Egy negyed óra múlva a fák között egy női alakot látott. Mivel az nem jött előre, odasietett. Alig ért azonban a sűrűbe, egy hatalmas kéz torkon ragadta, zsebkezdőt dugott a szájába, hogy ne kiáltson.

A következő pillanatban hasra fektetve érezte magát. De érzett még mást is. Valaki kutya korbáccsal verte testének azon részét, a melyen ülni szokott. Oly irgalmatlanul kikapott, hogy nem is tudott a lábára állni, a midőn a támadók abban hagyták és a sűrű mentén levő uton egy készen álló koesiba ugrottak és elhajtottak.

Koch a rendőrségre sietett és elmondotta esetét, egyuttal kérte a rendőrséget, hogy indítson nyomozatot a tettesek kézrekerítéseért.

Annak a gyanunak is adott kifejezést, hogy az a hatalmas, bika erős ember nem lehet más, mint egy zugkoreszmában jelenleg mindennap fellépő vasgyuro, a ki ágyugolyókkal dobálódzik.

A rendőrség a mészáros kérésére a vasgyurót beidézte.

Mire jök a katonák?

Megtámadott család.

Kolozsvár, nov. 11.

A katonai virtuskodás — pár hónap óta, mikor a sajtó erélyes akezióba lépett az ellen — szünetelt. Szombaton éjjel azonban megint oly épületes jelenetet rögtönöztek Mars vitéz fiai, mely

a k. t. (katonai titok) dacára mégis kiszivárgott a kaszárnya titokzatos falai közül s mely a leghevesebb tiltakozásra készíteti a rutul bemocskolt polgári tekintély ópségbentartását. A vérlázító esetről ezeket jelenti tudósítónk:

A kőműves szakegylet szombati theaestélyének befejeztével Balogh Imréné és leánya gyanutlanul tartottak hazafelé. Később Kacsó Antal iparos kocsihozott s a társasághoz csatlakozva haza akarta kísélni Baloghnéakat.

Alig haladtak pár méternyire, két 51. gy. ezredbeli katona, kik a látszat szerint előre tervbe vették a kocsi megkövezését, elállították az utat s mikor ködöbálással nem érték el céljukat, kirántották oldalfegyvereiket s a kocsi után szaladva 11 szurást ejtettek a fiaker kemény oldalán.

A benn ülők csak a véletlen szerencsének köszönhetik, hogy a bádóg-burkolattal ellátot kocsit oldalon nem hatolhatot át a teljes erővel irányzott dőfés. A kocsis ezalatt veszett vágatásra unszolta lovait és sikerült is elmenekülni az üldözők elől, kik kerülő uton egyidőben érkeztek a lakás elé a mulatókkal. Még egy heves ostromot intéztek az épület ellen s mikor a házigazda bottal fölfegyverkezve az udvarra lépett, örült futással végig rohantak a Csermalom-utcán.

Balogh Imre tegnap jelentést tett a brutalitásról a kaszárnya inspekeziós tisztjének, ki azonnal szigorú nyomozatot rendelt el a tettesek kézrekerítése érdekében.

Annyit már sikerült megtudni, hogy a garázdálkodók egyike Bakó Béla tizedes.

Reméljük, a katonai parancsnokság szigorú büntetésével csak bizonyosságot fog tenni arról a katonai és polgári körök között fennálló jó viszonyról, melynek sérelmét megtorolni, már a katonai és polgári tekintély megóvásának érdekében is mindkét rész elengedhetetlen kötelességének tartja.

Becsapott „szerkesztők.”

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, nov. 11.

Egy Kulesár Béla nevű ember Magyarországon olyan ujságot akart alapítani, melyet a fővárosban nyomtatnak czim nélkül s azután a vidék különböző pontjaira importálnak, hol minden városban más-más czimet nyomtatnak a már teljesen kész ujság fejére.

Ily módon száz városban száz különféle czimmal jelent volna meg ugyanaz az ujság. Kulesár azután vidéki „szerkesztőket” keresett, természetesen óvadékkal. A szerkesztőknél nem vétetett figyelembe az, hogy egyetlen betűt sem irtak életükben s az ujságírás lélekemésztő, felelősségteljes munkájáról halvány fogalmuk sincs. Mindenki lehetett szerkesztő, ha a Kulesár által meghatározott óvadékot lefizette.

Sokan léprementek Kulesárnak s csak hogy nevük szerkesztőként szerepelhessen, szívesen lefizették a vinculumot, melyet a központi szerkesztő elköltött anélkül, hogy egyetlen lapot kibocsájtott volna.

„Központilag” elkövetett tíz rendbeli csalás miatt a királyi ügyész vádat emelt Kulesár felelős- és Pongrácz Béla főszerkesztő ellen. A tárgyalás szombaton volt a büntető törvényszék előtt.

Kulesár Béla erősen védte magát a vád ellen. Azzal állott elő, hogy ő nem óvadékképpen vette át az alkalmazottak pénzét, hanem a szerződésben meg-

jelölt kedvezmények élvezetének biztosítására. Az alkalmazottaknak ez a szerződés meg lett magyarázva s valamennyien beleegyeztek, hogy pénzük a válalatba fektetessék.

Vádolt-társa Pongrácz Béla csak „főszerkesztő” volt s a lapok szellemi részének vezetője. Ő nem fogadott fel senkit sem s nem is vett át biztosítókat.

A törvényszék dr. Báttaszék Lajos védelme után Kulesár Bélát 7 rendbeli csalás büntetéseért 1 évi börtönre s 210 korona pénzbüntetésre ítélte. Pongrácz Bélát ellenben felmentette a 4 rendbeli csalás büntetésének vádjától.

HIREK.

— **Tél mindenfelé.** Valami igaz kell abban legyen, hogy a nap kezd kihűlni, mert minden évben hamarabb és hamarabb áll be a tél. Alig állott be az ősz, s már is itt van hóval és jéggel a tél. Erdélyben legtöbb helyen fagypontra alatta van a hőmérsék. Minálunk és Váradon állandóan 5 fok hideg van.

— **Az „Emke” közgyűlése.** A magyar közművelődés terén megbecsülhetetlen érdemeket szerzett testület, a E. M. K. E. tegnap délután tartotta XVII. évi rendes közgyűlését a városház nagytermében. A közgyűlés egy kulturális intézmények megfelelő, diszes közönség jelenlétében tartatott meg s a közélet notabilitásai közül számtalan kitűnőség részint, mint alapító és rendes — részint mint tiszteletbeli — örökös —, és pártoló tagok foglalták el helyeiket. A 10 pontból álló tárgysorozatban fényes szerepet vitt az évi jelentés, melyet a közgyűlés lelkes éljenzéssel tudomásul vett. E helyen a legmeszebbmenő köszönettel adózunk az Emke buzgó elnökének gr. Bély Ákos főispánnak nemkülönben Sándor József alelnök-főtítkárnak. A

közgyűlés lefolyásáról — térszűke — miatt — csak holnapi számunkban adhatjuk meg kimerítő tudósításunkat.

— **Kétvízközi csendélet.** A monostori kétvízköznek mindig megvan a maga szenzációja. Tegnap este is nagy riadalom verte föl a csendet. Több nap-számos igyekezett harcziaton uton érvényre juttatni nézetét. Kölcsönös püfölések után Onucz Gavrille szomorúan tudatta társaival, hogy ő, ki a verekedésben legártatlanabb volt, a legtöbb verést kapta. Ezt szívére vette a kompánia és társukat, a rajta ejtett sérelemért kibékitendő egy közeli koresmába vonultak. Lapunk zártáig újabb összeverekedésükről nem kaptunk hírt.

— **Házi szarka.** Tyivorán Násztászia ugylátszik, nincs tisztában az „enyém-tied” fogalommal mert amit csak lehetett — ellopott. G. J.-nél szolgált a konyhaművészetek chemiáját s az ezüst neműek iránt kiváló gyöngédséget és előszeretettel tanusított. Szépen kötőgyapotba göngyölve ládája rakta azokat, mikor pedig észrevették turpiságát — megugrott. Volt urnője tegnap fölismerte a piaczon és bekísértette. A főkapitány előtt mindent tagadott, de a dolgozóház annyira idegzetére esett, hogy töredelmesen bevallotta bűnét. Úgyét áttették a királyi törvényszékhez.

— **A fogyasztási adók bérbeadása.** A kolozsvári fogyasztási adók bérletére, mint már említettük, három ajánlat adatott be. Rutska Lajos 222222 kor. 22 filéért, Torday Sámuel 330550 koronát, Rozenfeld József pedig 338200 koronát ajánlottak fel. Tegnap a szakosztályok Benigni Sámuel javaslatára Torday ajánlatának elfogadását javasolták, mert Torday, mint eddig bérlő ismerős a város közönsége előtt s eddig igazságos és méltányos eljárásával méltó arra, hogy e

TÁRCZA.

Disznó-história.

Irta: Bármany István.

(A „Kolozsvári Ujság” tárczája.)

(Vége.)

Jani élénk rokonszenvét nyilvánította a kérdéses nyomorék fa iránt s nem volt mellőle többé elmozdítható. Csakhamar azután elállottunk mi is. Én erről, Károly tul az öcsémén, mind a ketten a vágás cikkezakkos határvonalának egy csucsra menő pontján; jobbra-balra tiszta gyepes földnyelv nyult be előttünk a cserjébe.

Csend lett. A fekete rigó füttyentett még néha egyet; a zugó bogár repülése olyan volt, mint egy elhaló sóhajlás; a tengeri-föld felől a játzó egér czinczogása hallatszott csak. Az égen nagy fehérsárga arcát mindig magasabbra toltá a holdvilág.

Nem lehet azt az érzést leírni, ami ilyenkor, az Isten szabad ege alatt, a tiszta levegő édeségének folytonos érzésében megszállja az embert. A tüdő tágul; az elme és a szív üdül, megnyugszik; ebben a hangulatban a legnagyobb haragosunkkal is kibékülünk, ha hirtelelőn mellettünk teremne...

Egyszerre, amint ott állok a sarkon nagy mozdulatlanágban, előttem, jól bent a sűrűben megreccsen az ág. Valami nagy, nehéz állat törte magát a bozótton keresztül.

Nagyot dobbant a szívem; jönnek a disznók, gondoltam.

Az igazi vadászemberről úgy elmulik az izgatottság, amint jött. Megszállja egy pillanatig a sejtés gyönyöre, a meglepetés kellemes izgatása, de azután lecsillapulnak idegei s nyugodtan áll meg. Csak az első pillanat jár szívdobogással.

Bent a vágásban, a völgy fenekén valami nekitámaszkodott

egy erősebb fiatal fának s keményen hozzádörzsölködött. Halani lehetett a durva sörte surródását a kergén. Azután egy negyedóráig csend volt megint. Egy mozdulat sem árulta el, hogy ember, vagy állat volt az az imént, vagy csak a képzelődés tréfált velem.

Nem bántam én azt. Bizonyos voltam a dologban: azt a galyropogást, azt a messziről felhangzó fujást, szuszogást csak veddisznó okozhatta. Most vár és hallgatózik. A hallgatózás a legerősebb oldala; remek hallása van s azzal pótolja vakiszi szemé bénaságát.

Negyedóra mulva újra kezdődött a zörgés a sűrűségben. Hatalmas állat lehetett az, amely egyenesen felém vette útját. Megállt, fujt egyet, összeverdeste agyarárt, beleturt a puha földbe, ahol valami jóféle gombát szaglászott, azután közé csörtetett a tüskés gaznak, amely végig sikálta a hátát s az oldalát. Olyan

volt az neki, mintha megvakargatták volna.

A vágás széléhez érve, még a sűrűben, de már az utolsó sor cserje mögött még egyszer megállott. Ez volt a végső stáció; ha még tíz lépést tesz, kint van a holdvilág-sütötte tisztáson, ötven lépésnyire előttem. A szél felőle fujt, nem kaphat szimatot; bizonyosra vettem, hogy neki jön a puskám csövének.

Hosszu csend következett megint; a disznó fülelt. Valami nyilván aggasztotta. Egyszerre, — óh istenem! — csak azt hallom, hogy megröffen, rug egyet a cserlevelen s hanyatt-homlok lohól visszafelé a sűrűbe! Egy fél perc mulva már a völgyből hallatszott fel a csörtetése.

Meghült bennem a vér. Szép reményeimnek ime vége, ezt a disznót ugyan ma éjjel ki nem csalogatja a sűrűből földi hatalom. D mi az isten haragja ütött belé!... Mitől riadt úgy meg?...

nagy vállalat s kevés különbözet daczára az ő kezén legyen.

— **A Nyomdász Dalkör estélya.** A kolozsvári „Nyomdász Dalkör” igen sikerültnek ígérkező házias jellegű dalestélyt rendez december hó 1-én (vasárnap) a Nagy Gábor központi szállodája dísztermében. A több mint harmincz tagból álló rendezőség a napokban becsájtja ki a meghívókat, s oda törekszik, hogy az amugy is tetest-lelket ölfoglalkozás után egy kellemesen szórakoztató estélyhez jussanak, s a mely törekvésökben bizonyára segítségökre lesz a nagy közönség is szíves pártfogásával, s részvételökkel; mert hiszen a társadalom szellemi kinézetének hűségös örei s terjesztői ök. Megérdemlik a nagyközönség támogatását.

— **Ötven éves doktoratus.** Hétek óta készülődik a magyar újságíró-világ, hogy megünnepelje Falk Miksa ötvenéves doktori jubileumát. Holnap van a jubileum napja, a melyen jókívánságokkal a jubiláns elé járulnak a magyar újságírók különböző testületei. A tisztelgők sorát a Magyarországi hírlapok nyugdíjintézete nyitja meg, a melynek Falk Miksa az elnöke. Ez az intézet pompás albumot nyújt át, a melybe az intézet tagjai közül többen emléksorokat irtak.

— **Öngyilkosság.** Ha mindenki Kusz Ferencz makói gazdaember példáját követné, akkor ennek a haza lakosságának több mint a fele öngyilkossá lenne az adóhátralék miatt. Kusz Ferencz gazdaembert igen elkésztette a súlyos adóteher és e miatt tegnapelőtt az istálló gerendájára felakasztotta magát. Mire hozzátartozói észrevették, már meg volt halva.

— **Aranyeső.** Csak a mesében van és elég kár, hogy csak ottan van. Milyen nagyszerű dolog lenne, ha most, ugy a tél kezdetén hullna reánk az áldás a magas egekből, ha több nem s, leg alább annyi, mint amennyi

Amint nagy leverettségemben még folyvást hűledezve bámulok magam elé, csendes lépések neszt hallom a hátam mögött s megszólal valaki hideglelés, dadogó, hebegő ékeszólással:

— Hahahallod-e Pi . . . Pi . . . Pista, hát ne . . . nem me . . . megyünk még ha . . . haza?! . . .

Oh, szent Jézus és egyéb védelmezői a pályatévészett Nimródoknak, ne hagyjatok el!

Tetszik tudni, mi történt? — Az öcsém, a jámbor, aki szintén hallotta a vén kan galyropogtatását, s aki nem talált minden eshetőségre teljes garanciát az alacsony, rücskös körtefában; jónak látta megindulni felém és bizalommal figyelmeztetni az éjszakai idő előrehaladottságára.

Persze, hogy a disznó, amely messziről hallotta a közeledő lépéseket, ily körülmények közt

nyit egy mai newyorki távirat szerint, holnap onnan el fognak szállítani. Csekély 1.250.000 dollár értékű aranyat jelentettek be elszállításra. Epen elég lenne az itteni szegényeknek fűtőanyagára.

— **A konzulátus tolvaja.** A moszkvai francia konzulátuson érdekes lopás történt. Az ismeretlen tolvaj tömérdek ezüstneműt, ruhát és nagyobb pénzeszeget szedett össze, azután megszökött. Menekülését nagy felfanggal intézte, a min bizonyára jól mulat a diplomáciai világ. Egyik szobában ráakadt a konzuli titkár köpönyegére és cizlinderére. A kabátot felöltötte, a cizlindert a fejére csapta s még a titkár esernyőjét is kezébe vette, hogy teljes legyen az álöltözet. A mikor mindenél elkészült, kényelmesen lesettált a palota fölépcsőjén. A portás megsüvegelte.

— Kocsit! — parancsolta a tolvaj.

— Rögtön, titkár ur, — felelte a portás.

Egy percczel később, akár csak a francia színművekben, jelentette:

— A kocsi előállott!

Az áltitkár beült a kocsiba s a portás hajlongása közt elhajtattott.

— **Angol barbárság.** A koncentrált táborokban a bur gyermekek 43 százaléka halt meg újabban. Ha a viszonyok hamarosan meg nem javulnak, akkor újévig az összes bur gyermekek elfognak pusztulni.

— **A bankbukás folytatás.** Sopronból jelentik, hogy a városházán folyó vizsgálat során dr. Hartl miniszteri titkár és Gnaud miniszteri számtanácsos súlyosan kompromittáció szabálytalanságokat derítettek ki, melyeknek számai az építőbank bukásával okozati összefüggésben vannak. Ezekre vonatkozólag már eddig is a legkülönbözőbb hírlélek keltek szárnyra, melyek azonban részben nagyon túlzottak.

jobb időre hagyta a csemegézést.

Nem szoltam, csak ugy magamban gondolom, hogy ugy kell nekem, miért ijesztgettem kisértemmesekkel a gyereket. Most élvezhetem borzadása következményeit. Hanem annál inkább a szivemből szolt Károly, a vinczellér, akit nem tartott vissza az igazmondásban semmiféle melléktekintet, s ki hazamenet a méla csendben végre megszólalt, ekképen fejezve ki Jankó előtt e kaland fölött való véleményét:

— Urfi, ez már a legnagyobb szerűbb számárság volt, amit valaha elkövethet! . . .

S én ma sem tudom, hogy nekem szolt-e a lecke, aki beleugrattam a fiut az aggodalomba, vagy a fiunak, aki ijedtségével tönkre tette a kirándulás biztos sikerét.

— **Fölzendült fegyenczek.** Leavenworthban (Kansas) harmincz fegyencz fölzendült. A fegyenczek elvették az örök fegyvereit, egy ört megölték és kettőt megsebesítettek, azután elsöktek. A szökevényeket lovaság vette üldözöbe, a mely egy fegyenczet megölt és többet megsebesített.

— **Azok a viczinálisok.** Egy viczinális vonaton a minap mulatságos eset történt. Az utasok észrevették, hogy egy munkás, aki közöttük ült a kupéban, eltűnt, keresni kezdtek, de nem találták sehoh. Figyelmeztették a kalauzt, a ki a vonatot a legközelebbi állomáson vesztegelni hagyta s a mozdony visszament a kiindulási pontig, hogy a kizuhantnak vélt utas roncsait felszedje. Nem találták sehoh, tehát visszakormányozták a vonatot. A kérdéses pályaudvaron már ekkor ott pipázott az elvesztett atyafi.

— Hát kend hogy került ide — rivalt rá a mozdonyvezető.

— Csak itt vagyok, felelte flegmatikusan a pasasér.

— De hová tűnt a kupéból?

— Kiszálltam. Elvesztettem a pénzem; öt forintot; hát meg kellett találni.

— És megtalálta?

Vigyorgó arcczal felelt rá:

— De meg ám! áldomást is ittam egy csárdában.

A vonat ezután tovább „robogott” . . .

— **Olvasóink** figyelmét felhívjuk Stern Antal lapunk mai számában közölt hirdetésére.

— **Hol vásároljunk fiainknak ruhát?** Csakis Réti Sándornál Kolozsvárt, Deák Ferencz utca 4 szám alatt, hol honi szövekből, saját műhelyében készült férfi és fiu ruhák vannak rak táron. Pártoljuk a honi ipart s nem a bécsi fiók üzletek silány áruit!

Megtréfált utasok.

A mult héten az arad-temesvári vasuti vonalon történt. A vonat egy II. osztályu fülkéjében Aradon közvetlenül az indulás előtt egy ur ugrott be.

— Majd lekéstem, rebegte ijedten, miközben a csomagjait rakosgatta fel a kocsi hálójába. Aztán előszedett a bőröndjéből egy uti sapkát, levette a cizpót, papucsot húzott, aztán pipára gyujtott.

— Nem zsenirozza a füst nagysád? — fordult egy a sarokban ülő hölgyhöz.

— Nem! — válaszolt a hölgy.

— Hova tetszik utazni, — fordult erre a hölgy a mellette ülő férfihez.

— Haza — volt a rövid válasz.

— Hová haza? — kíváncsiskodott a jövevény. — Talán Vingára?

— Nem.

— Bukarestbe?

— Nem.

A kíváncsi ur elhallgatott. Majd végighevert a pamlagon és nézte az egymás mellett ülő párt.

— Fialat házasok, — gondolta magában bóbiskolni kezdett.

De azért fél szemmel folyton utitársait leste. A férfi odahajolt a nőhöz hirtelen átkarolta. A nő nem ellenkezett. Majd levette a hálóból utitáskáját és a nőt, a nélkül, hogy egy szót is szolt volna, brutális erővel bele csömösölte az utitáskába, melyet aztán visszatett a helyére.

A későn jött utas homlokán hideg verejték kezdett gyöngyözni és a fogai összeverődtek attól a nyöszörgő panaszos hangtól, mely a bőröndből hallatszott. Hirtelen felugrott, kirohant a folyosóra és torkaszakadtából kiáltozni kezdett:

— Gyilkos, segítség!

A szomszéd fülkéből a megzavart utasok rémülten kérdészködtek:

— Hol ölte?

— Itt! — szepegett a megzavart utasok rémülten kérdészködtek:

— Az utasok besiettek és elhárították a lámpáról az ernyőket. De egy férfin kívül ott senkitem láttak.

— Kit ölte itt? fordult a a kérdés mindenfelől a csendzavarázó jelé.

— Ott, a bőröndben, mutatott az fogvaczogva.

A fülkében ülő férfi a legnagyobb lelkinyugalommal várta, hogy a bőröndöt felnyissák. A mi meg is történt és egy csinos női fej vált láthatóvá, mely azonban viaszkból volt és egy rugókra járó életnagyságu báb alkatrészt képezte. Mielőtt a körülállók csodálkozásukból magukhoz tértek volna, a fülkében álló férfi felállott és bemutatta magát:

— Balthazar bűvész és hasbeszélő vagyok.

NEMZETI SZINHÁZ.

Kolozsvár, hétfő nov. 11.

Kuruczfurfang

100 aranyval jutalmazott eredeti népszínmű 3 felvonásban, dalokkal és táncszal. Irta: ifj. Bokor József.

SZEMÉLYEK:

Özv. Becsekné — — Laczkó A. Ilona, unokája — — Gál Ianka. Bögözi Lőrincz — — Dezséri Gy. Tetényi Gábor, kuruczkapitány — — Tompa K. Bedő István, vitéze Várad M. Bözsi, felesége — — Z. Bárdi G. Katicza, fogadott leányuk — — — H. Novák Irén.

Kezdeté 7, vége fél 10 után.

Színházi műsor:

Kedd: Bánk bán.
Szereda: A vörös talár. (I-ször.)
Csütörtök: A vörös talár.
Péntek: Delila.
Szombat: A modell.
Vasárnap: D. u.: A három pár czipő.
„ Este: A bibliás asszony.

Felelős szerkesztő és lapfőnökök:

SCHABERL JÓZSEF.

APRÓ HIRDETÉSEK:

Apróhirdetéseink beküldésének megkönnyítésére, levelezőlapokat bocsátotunk ki, melyek 25—50 és 75 filléért kaphatók a főtérén „Globus” hírlapel-árusító irodában, a „Ludasi-féle” dohánytözsében és a „Böckel-féle” lap- és dohány árudában.

LEVELEZÉSEK.

Páros élet gyöngye levele van a kiadóban.

Hervadó szív levele van a kiadóban.

Fecském fecském levele van a kiadóban.

Két jó barát levele van a kiadóban.

Putoncz. Hogy lapban lepirongatott — értem, de hogy szellemtelen, üres levélvel is háborgason, ez átlépi a legperfidebb szemtelenség határát is. Ha az ősz haj előtt nem emel kalapot, tisztelje bennem a nőt. Szemtelen! „67 éves anyóka.”

Nősülni óhajt, egy nagyobb vidéki városbeli, 28 éves, jómódu és szép jövőjű kereskedő, kinek

évi tiszta jövedelme 6000 frt. Nőül venne egy oly házas, művelt, csinos, 18—22 éves leányt, kinek 10—15 ezer frt hozománya van. Komoly ajánlatot, „Szeretőférj” czimen a kiadóhivatalba kérek. Diskretit-biztosítatik.

Csinos, fess, de szegény fiatalember, vagyos nő ösmeretségét óhajtja. „Appoló” továbbit a kiadóhivatal.

Özvegy asszony vagyok szórakozás czéljából ismerkedni óhajtok egy intelligens ural. Leveleket kérek „Fecském-fecském” czimen a kiadóban.

Egy csinos, de főleg kedves nevelőnőnek keresem az ismeretségét, a mi személyemet illeti, azt mondják, hogy már a szemem nézése is elég arra, hogy tessék egy hölgynek. Levelet: „Kökényszem” jelige alatt e lap kiadóhivatalához czimezve várom.

Ó. Édesem! Jelzett helyen figyeltem Önre. Látam ugyan hölgyeket, de jelzett öltözéke egyiknek sem volt. Ujabb találkát kér „Ferenecz.”

Előkelő foglalkozású 30 éves fiatalember, kinek 300 korona havi fizetése van, nősülés czéljából oly szép föltétlenül művelt 22—24 éves barna özvegy nő ismeretségét keresi, aki némi vagyonkával rendelkezik. Komoly ajánlatok „Csalódott szerelem” jelige alatt e lap kiadóhivatalába czimzendők.

Kellemes fiatal ember oly művelt nő, leány ismeretségét keresi, kivel a hosszú téli esték unalmát cseveggel eltölthetné. Csakis urinők válaszait „Bobi” czimen a kiadóhivatal továbbit.

Rusz éves fiatalember, — mint mondják nagyon érdekes — oly független urinő, vagy leány ismeretségét óhajtja, aki a szellemet többre becsüli a gombaságról. Leveleket „Eugén” czimmel továbbit a kiadóhivatal.

Még fiatal csinos kedves uriaszony csak idősebb gazdag gavalléros uriember ösmeretségét óhajtja M. Margit, Kolozsvárt poste restante.

Főrangú fiatalember, németül, francziául és olaszul beszélő művelt hölgy ismeretségét keresi. Levelek „Korona” czimen a kiadóba intézendők.

Fiatal, csinos, nagyon szép barna szobaciczus ismeretségét keresi tartalékos huszárhadnagy. Levelek e rovatban jelezve a kiadóba czimzendők „Kedély”-nek.

Csinos hölgy ismeretségét szeretném, kivel az unalmas téli estéket eltölthetném. Leveleket „Szerencse fel” czimen a kiadóba kérek.

Pénteken este 9 órakor a Kossuth-utca 4 szám alá bemenő hölgynek ismeretségét óhajtánám. Levelet a kiadóba kérek 1881.

Óreg, dús gazdag, főrangú uriember, oly szép, művelt, fiatal urinő ismeretése után vágyik, aki hajlandó volna szellemes eszmecserébe bocsájtkozni, csak levél révén és akinek szépségét e csekély adományért hajlandó volna kielégíteni. Válaszokat a kiadóba vár (e rovatban jelezve) „Mágnás.”

Csinos, barna jogász fiatal asszony barátságát keresi. Leveleket „Barna Jogász” jeligével kér a kiadóba.

Hölgyeim! Egy imponáló megjelenésű, 5—6 ezer koronával rendelkező fiatalember ez uton óhajt megismerkedni egy szintén ily hozományyal rendelkező leánnyal, vagy fiatal özvegygyel. Leveleket a kiadó továbbit e czimen: „Kis birtokos.”

Nősülni óhajt évi 14.000 korona jövedelemmel rendelkező fiatalember, oly leánnyal, ki vagyona mellett műveltséggel és feltűnő szépséggel rendelkezik. Leveleket a kiadóba kér „Amor.”

Intelligens, barna fiatal ember ismeretségét keresi egy jól nevelt házi lánynak, leveleket „göndör haju” jeligével a kiadóba kérek.

KERESLET.

Kerestetik megvételre 5—10 métermázsa jó minőségű juh turó. Czim: a kiadóban.

Irnok, nagy gyakorlattal irodát keres. „Szorgalmas” a kiadó továbbit.

Fűszerüzletbe tanulónak felvétetik egy jó házból való fiu. Czim a kiadóban.

Irodai alkalmazást keres jó írásu fiatalember csekély fizetésért. Czim a kiadóban.

Egy jó házból való fiu cipész tanulónak felvétetik. Czim a kiadóban.

KINÁLAT.

Jókarban levő csomagszállító tricikli jutányos áron eladó. Közlebbit a Globus hírlapirodában.

Correpeitornak ajánlkozik egy kitünően végzett tanítóképezdész. Czim a kiadóba.

Egy csinos uri házból való leány egy tisztességes üzletben pénztárnoknői állást keres. Czim meg tudható e lap kiadóhivatalában.

Intelligens leány, nevelői állást keres, intelligens háznál három gyermek mellé.

Lányi Benőné Kolozsvárt

Wesselényi Miklós-utca 2. szám alatt.

Felhívja mélyen tisztelt vevőinek és a vásárló hölgyközönségnek b. figyelmét emeleten lévő

női kalap termére.

Nagy választékban és a legutolsó párisi divat szerint árusít **diszített és diszitetlen női, leány- és gyermek-kalapokat, hozzávaló bársony, selyem, és mütollakat; elvállal női kalap diszítésekét, gyászkalapok készítését, toll-festést stb. meglepő olcsó árak mellett.** — Üzletének elismert szoliditása biztosítékot nyújt a szolid kiszolgálásról. — Elárusítás kizárólag az emeleten lévő női kalap teremben történik.

14—20

Tisztelettel **LÁNYI BENŐNÉ.**

Hirdetéseket

legolcsóbban felvállal a kiadóhivatal.

ÜZLET FELOSZLÁS

miatt visszamaradt mintegy **4000 korona** értékű legújabb angol, francia és honi gyártmányu **URI DIVAT SZÖVETEK** potom, a bevásárlási áron alól is, parthiba **ELADÓ.** — Értekezhetni **Béni Istvánnal** Trefort-utca volt Felső-szén-utca az új elmegyógyintézet szemből. 3—15

Erdélyi Bank és Takarékpénztár Részvénytársaság Kolozsvárt.

Alaptőke 2 millió korona.

A bank elfogad betéteket takarékpénztári könyvekre, folyószámlára, azokat **felmondás nélkül visszafizeti.**

Leszámitól váltókat, utalványokat, járadékokat, checkeket, kisorsolt értékeket stb.

Értékpapirokat és idegen pénznemeket elad és vásárol, előleget ad értékpapirokra, folyószámlán és előre meghatározott időre.

Dijmentesen bevált szelvényeket és elvállalja sorsjegyek revisióját.

M. kir. osztálysorsjegyek főelárusító helye Mátyás-király-tér 32.

Kibocsát utalványokat, checkeket, hitelleveleket bármely külföldi piacra.

Rendelkezésre tart a felek saját zárai alatt tűz- és betörésmentes páncél-szekrényeket. (Safe deposits.)

Nagyobb ládába csomagolt és a fél pecsétjével ellátott arany- és ezüstneműek vagy más értéktárgyak külön e czélra berendezett tűz- és betörés-mentes szobában őriztetnek.

3—*

Üzleti órák d. e. $1\frac{1}{2}$ 9—12-ig, d. u. $1\frac{1}{2}$ 3—5-ig.